

Pred tremi leti je na Eureka v Bruslju prejel več nagrad za revolucionaren izum. In danes?

Inovator in kapital

O Vladimirju Markoviču, enem najbolj znanih slovenskih izumiteljev, smo pisali že pred tremi leti. Takrat se je uspešno predstavil na Eureka v Bruslju, kjer je za nov pogonski sistem prejel več nagrad. Njegov izum je pomenil pravo revolucijo na tehničnem področju, saj česa podobnega svet do takrat še ni poznal. Markoviču takrat optimizma ni manjkalo; napovedoval je osvojitev svetovnega trga dvokoles in invalidskih vozičkov. Številke o načrtovani proizvodnji in dobičkih so dosegale astronomske vsote. In danes?

Investitorji so solastniki

Letošnje poletje se je začela prototipna proizvodnja gonil za invalidske vozičke, tako da o zaslužkih ne moremo niti govoriti. Praktično nobena od njegovih napovedi se ni uresničila. Razlog je jasen – denar. Vladimir Markovič je za to, da je zbral dva in pol milijona mark, kolikor bo stal projekt izdelave gonil za invalidske vozičke, potreboval tri leta. V tem času so ga mnogi že odpisali, veliko jih niti sedaj ne verjame več v uspeh projekta. Zanimiv pa je način, kako je do omenjenega denarja prišel. Formula je naslednja: najprej je ustanovil podjetje Mycycle in k projektu vabil še 21 investitorjev, ki so postali solastniki podjetja. Sam izumitelj je z 12 odstotki postal največji posamezni lastnik podjetja, 900 tisoč mark je za 5-odstotni delež v podjetju prispeval ameriški podjetnik, pol milijona mark je dal Tehnološki sklad, 25 tisoč mark je za izdelavo prvega prototipa prispevalo Ministrstvo za znanost in tehnologijo, s čimer si je zagotovilo eno petino licenčnih pravic. Preostalo so prispevali zaposleni v podjetju.

Od celotnega zneska ni torej niti tolarja bančnega posojila. Banke, razen ene, pa še tu se je sodelovanje hitro končalo, za omenjeni projekt niso pokazale zanimanja. Markovič je zato na račun bank izrekel veliko kritičnih besed: »Slovenske banke so za svoje delo popolnoma nekvificirane. Edino merilo bank pri dodeljevanju posojil je

površina proizvodnih prostorov in število zaposlenih. Vse drugo zanje ni pomembno. Zanima me, koliko naših bank ima zaposlenega strojnega inženirja, da bi sploh znal oceniti posamezen projekt v industriji. To je namreč v razvitem svetu običajno.»

Eden najpogostejših očitkov slovenskim inovatorjem je, da se vsi vprek pritožujejo nad pomanjkanjem razvojnega kapitala, medtem ko ga sami ne znajo poiskati. Naslednji primer je drugačen. Avtor izuma je zbral dva in pol milijona mark, in to brez enega samega bančnega posojila.

Od celotnega zneska ni niti tolarja bančnega posojila.